

Bohoslužba 2. 5. 2021
(4. neděle po Velikonocích, Cantate)

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Introit: Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost. (Žalm 98,1a.2b)

Pozdrav

Píseň: 343

Modlitba: Bože, náš Pane, Ty jsi k nám laskavý a chceš pro nás to nejlepší. Dej, ať si to stále uvědomujeme a s radostí a důvěrou Tě posloucháme. Přetvářej naši mysl podle své vůle, vždyť dobře víš, jak velice to potřebujeme. Uč nás spoléhat na tvá slova a toužit po tom, co nám slibuješ, abychom nebyli vydáni na pospas zmatkům tohoto světa, ale byli zakořeněni v Tobě. Daruj nám pravou svobodu, která pramení u Tebe a zachovávej nás v pravdě a lásce. Smiluj se nad námi a neopouštěj nás. Prosíme o to skrze Tvého Syna, našeho Pána a bratra Ježíše Krista, jenž s Tebou a s Duchem svatým žije a kraluje na věky věků. Amen.

1. čtení: Skutky 8,26–40

Píseň: 98

2. čtení: Jan 15,1–8

Kázání

Dnešní evangelium na nás může působit dvojznačným dojmem. Na jedné straně mluví o sounáležitosti vinného kmene a ratolestí, tedy Ježíše a jeho následovníků. To zní pěkně a útěšně. Na straně druhé však nezamlčuje možnost, že ratolesti přestanou být užitečné a jako s takovými s nimi bude naloženo. A také obsahuje několik výroků, které nás mohou provokovat nebo o nichž můžeme pochybovat, zda je tomu opravdu tak.

V předloženém obrazu je však snadné se zorientovat – nemusíme přemýšlet nad tím, se kterou postavou či věcí se máme ztotožnit. Kristus je vinný kmen, Bůh Otec vinař. Nám je přisouzena role ratolestí, výhonků révy. Jde jen o to, kterým druhem ratolestí budeme. Zda těmi plodnými a užitečnými, nebo těmi, které jsou k ničemu. Jak to tak na kmenu vinné révy bývá, počítá se zde s existencí více ratolestí, více výhonků. Všechny jsou navzájem spojeny prostřednictvím kmene, patří k sobě. Mají tedy stejný přístup ke kmeni, stejné postavení, stejnou důležitost, stejné možnosti. A jejich úkol je jasný: skrze propojení s kmenem přinášet bohatou úrodu. To je skutečnost církve: věřící patří ke Kristu, patří k sobě navzájem, ale také zodpovídají sami za sebe.

Aby mohly výhonky bohatě plodit, je třeba o ně pečovat. To jistě dobře víte, zvláště, pokud pečujete o nějaké stromy, příp. jiné rostliny. Pěstování něčeho je proces a vyžaduje úsilí pěstitele. A může přinášet radost i zklamání. Radost a uspokojení – to pokud rostlina či úroda prospívá a daří se jí. Zklamání a rozčarování, když je tomu naopak. Něco zasadíte a ono to nevyroste nebo časem zajde. I to se může stát.

Stejně tak je procesem život Kristova následovníka. Ideálně samozřejmě procesem růstu, zrání. K tomu je zapotřebí péče pěstitele, vinaře. Bůh čistí ratolesti, stará se o jejich dobrou kondici. Nemusí to být vždycky příjemné, ale vyjadřuje to jeho zájem a lásku. A je to jistě potřebné, vždyť naše životy nebývají naplněny jen tím, co je dobré a prospěšné, ať už pro nás samotné, či pro druhé. Naše slabosti, hříchy, sobectví, ale také třeba strach a úzkost – to všechno nám brání v plném rozvoji a proto nemusíme litovat, když jsme jich zbaveni. Méně znamená někdy více. Čím méně si ponese zbytečné zátěže, která nám odčerpává síly a nedovolí nám řádně růst, tím lépe.

Možnost nepřinášet plody, která vede k odřezání a zničení nepotřebné větvičky pak slouží jako varování a povzbuzení, abychom si dávali pozor, jak to s námi je. Zda neseme ovoce, či nikoli. Ať se nám vlastní vinou nedostane zničení. Naštěstí kvalitu ratolestí posuzuje spravedlivý a milující Bůh.

Jeden z výroků, nad nimiž je možné se pozastavit, tvrdí „beze mne nemůžete činit nic“. Je tomu opravdu tak?, můžeme se kriticky otázat. Je skutečně nezbytné být ve spojení s Kristem, aby lidé mohli konat dobré věci, aby jejich život přinášel nějaký užitek? Což i nekřesťané nejednají často v souladu se slovy evangelia? Tady je třeba si všimnout toho, že Ježíšova řeč je určena jeho učedníkům, nikoli těm, kdo stojí vně jejich kruhu. Ale i mezi tzv. nevěřícími můžeme sledovat různou míru blízkosti evangeliu a jeho praxi. Vzpomeňme tady na téma tzv. křesťanských hodnot, před časem v našich končinách dosti zmiňovanému.

V některých případech se z nich stal politický kalkul a s Ježíšovým přístupem to nemělo moc společného. Vytratila se z nich jedna podstatná věc – láska. Odvolávání se na křesťanství tedy ještě neznamená opravdovou sounáležitost s Kristem. Zato ti, kdo jednají v duchu evangelia, mají ke Kristu jistě blízko, i když se k víře v něj nehlásí.

Dále jsme slyšeli také tento výrok: „Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li má slova ve vás, prostě, oč chcete, a stane se vám.“ Tak tedy téma vyslyšené či nevyslyšené modlitby. Znamenají tato slova, že když není naše modlitba vyslyšena, když se nestane to, oč prosíme, nejsme ve spojení s Ježíšem? Plní Bůh automaticky veškerá přání těch, kdo mu náležejí? Lze prosit opravdu o cokoli? Žádat v modlitbě o cokoli Pána Boha sice můžeme, ale v některých případech je dobře, když takové modlitby nevyslyší. To neznamená, že je neslyší, že nám nevěnuje pozornost. Není však povinen plnit jakákoli naše přání a navíc ví, co je dobré – pro nás i pro druhé. To my vždycky nevíme. Možná si vzpomenete na případy, kdy jste o něco hodně stáli a nakonec jste byli rádi, že se vaše přání nesplnilo. Láska znamená také někdy říci „ne“. Boží přízeň a jeho moudré vedení se tak může projevit právě nevyslyšenou modlitbou. A smysl, pro nás možná neproniknutelný, může mít také Boží mlčení k našim prosbám. Naše zůstávání v Kristu a přebývání jeho slov v našem nitru však tvoří filtr, síto, kterým by naše modlitby měly procházet. Těžko přece můžeme s klidným svědomím žádat Pána o to, aby se někomu stalo neštěstí, aby ho potkalo něco zlého. Pozor tedy na to, zač se modlíme! Naše modlitby by měly být prosyceny láskou k Bohu i k lidem. Snahou o nalezení a prosazení Boží, nikoli naší, vůle. Když se naše smýšlení sjednotí s jeho smýšlením, pak smíme s vyslyšením počítat.

Láska je základem vztahu mezi Otcem a Ježíšem. Od nich pak proudí také k lidem, tak jako míza proudí z kmene do ratolestí, které vyživuje. Ovšem Boží lásku, kterou přijímáme, máme opětovat a také předávat dál. Právě to znamená přinášet plody a být užitečnými. Kéž jsme tedy ve víře vrostlí do Krista, ať tomu tak skutečně je.

Píseň: 648

Přímlyvy: Přimlouvejme se u Boha slovy „Pane, smiluj se“.

Bože, tvá láska činí podivuhodné věci. Vylévej ji stále do našich srdcí, aby nebyla tvrdá a necitelná, nýbrž plná dobroty a milosrdenství. Pomoz nám, ať jsme stále

pevně spojeni s tebou a spoléháme na tebe, nikoli na naše schopnosti. Pane, smiluj se.

Děkujeme za klesající počet nakažených covidem v naší zemi a přimlouváme se za země, kde je situace vážná, zvláště za Indii. Pane, smiluj se.

Prosíme za ty, kterým pandemie znemožnila řádně pracovat, podnikat nebo vzdělávat se, ať není ohrožena jejich budoucnost. Pane, smiluj se.

Prosíme za naše zastupitele v parlamentu i na dalších úrovních, ať jejich rozhodnutí přinášejí opravdové dobro. Pane, smiluj se.

Prosíme za žáky a studenty, zvláště za ty, které v této nesnadné době čekají zkoušky a maturity. Pane, smiluj se.

Prosíme za lidi žijící v nesvobodných režimech, za utlačované a pronásledované, za ty, kdo trpí pro víru v tebe. Pane, smiluj se.

Prosíme za ty, kdo podléhají lžím, šíří je a způsobují nepokoj a zmatek. Proměňuj srdce těch, kdo připravují a páchají zlo. Pane, smiluj se.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Píseň: 176

Ohlášky

- V sobotu 8. května jsme zváni trutnovským sborem na výlet do Jestřebích hor. Začátek je v 10 hodin v Sedmidomí.
- Příští neděli po bohoslužbách zahájíme diskusi o budoucnosti sboru a různých souvislostech, které se s tím pojí. Jste zváni k účasti.
- V kanceláři můžete přispívat na nákup zpěvníků pro sbor.
- Stále probíhá potravinová sbírka.
- Ve středu od 17:30 se koná setkání střední generace on-line.
- Ve čtvrtek od 19 hodin jsme zváni k biblické hodině on-line z Trutnova.
- Narozeniny v týdnu oslaví bratr Stanislav Štěpař. Přejeme mu vše dobré a hojnost Božího požehnání.

Poslání: Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrací. Ti, kteří náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali sami sebe se svými vášněmi a sklony. Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit. (Galatským 5,22–25)

Požehnání: Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději, necht' povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu.

Píseň: 350